

УДК 1:338.48

Каулько М. С.¹, Повзло О. М.²

¹студ. гр. МТЕ-158 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФСЬКА СУТНІСТЬ ТУРИЗМУ

Актуальність дослідження зумовлюється тим, що передбачає прогрес у методиці використання соціально-філософських підходів та способів «подолання людиною граничності повсякденного буття» для аналізу сутності філософії туризму як елемента сучасної соціальної системи. Світові глобалізаційні та інформаційні процеси зробили досить значимою проблему міжкультурної взаємодії практично для всіх народів, яка значною мірою здійснюється сьогодні в міжкультурному діалозі туристів та мешканців DESTINATION. Сьогодні навряд чи хто скаже, як і коли народився мистецтво і наука про туризм і подорожі, але найбільш дослідників мусити точно знати, наскільки важливо місце вони займають в нинішньому світі. Цікавим моментом є те, що сьогоднішня наука з туризму тісно пов'язане з багатьма науками, іноді навіть з тими, з якими, здавалося б, наука керівництва не має нічого спільного. Ось один з цих цікавих прикладів є зв'язок науки о туризмі з філософією – наукою о правильному мисленні (логікою). И зв'язок цих наук ми проаналізували на прикладах того, що є в цієї тематики треба робити нового.

В першу чергу, у визначенні цього зв'язку необхідно здійснити системне і всебічне соціально-філософське дослідження причин та шляхів використання туризму як засобу подолання людиною граничності її буття, тенденцій розвитку туристичної активності, її об'єктивних та суб'єктивних чинників в умовах розгортання глобалізаційних і інформаційних процесів.

По-друге, необхідно застосувати системні, компаративні, феноменологічні підходи щодо розглядання туризму як складного соціального явища, щодо аналізу взаємозв'язку туристичної активності людини і діяльності суб'єктів туристичної підприємницької сфери та суспільної свідомості соціуму.

По-третє, здійснити діалектичне розглядання й аналіз категоріального ряду семантичного поля поняття «туризм»; поглиблено визначити сутність туризму як різновиду активності людини та як організацію туристичної

діяльності, що спрямована на задоволення певних потреб людини шляхом переміщення соціальних суб'єктів у соціальному просторі.

По-четверте, розглянути туризм як екзистенційну та інтенціонально-трансцендентну форму піднесення людини над повсякденним життям; удосконалити теорію про туристичну подорож як каталізатор мати для людини можливість досягти нових світоглядних обріїв, здійснити філософську рефлексію «свого – «я» через емоційне-психологічне і духовне сприйняття «іншого – «я».

По-п'яте, показати і обґрунтувати новітню сучасну функцію туризму, а саме: бути соціальним амортизатором деструктивної активності індивіда, який (туризм) фіксує факт незадоволеності повсякденними враженнями, бажання індивіда змінити певні засадові структури свого повсякденного життя; поглиблено розуміння специфіки і значення віртуальних подорожей для подолання одноманітності в повсякденному бутті людини.

По-шосте, осмислити філософську сутність туризму як унікальний чинник, який здатний урізноманітнити повсякденне буття людини, зробити його більш осмисленим і духовно багатшим; поглибити визначення, що буття людини має такі виміри, як культурно-історичний та темпорально-повсякденний.

І останнє, значно розширити уявлення про розвиваючий вплив туризму, насиченого людиноцентричним змістом, на особистість, яка відчуває себе причетною до створення світу своєї країни, світу цивілізованого людського єднання.